

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejetnam za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 50 h. Za Ljubljane brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 2 K 50 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. -- Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. -- Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. -- Za oznalila plačuje se od štiristopet-vrste po 12 h, če se oznalilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. -- Dopisi naj se izvle frankovati. -- Rokopisi se ne vratajo. -- Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t. j. vse administrativne stvari. -- Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Prevarani!

Z dežele, 28. julija.

»Slovenski Narod« je pred kratkim naštel dolgo vrsto zadev, ki ostanejo nerešene, ker je klerikalna stranka razgnala deželnih zborov, deželni odbor pa po veljavni postavi nima pravice, dovoljevati podpore in prispevke za namene, katerih deželni zbor ni potrdil. Sobotni »Slov. Narod« je naštel prvo serijo tistih podpor in prispevkov, ki jih je deželni odbor odklonil, ker jih po postavi ni smel dovoliti. Kakor blisk z jasnega je treščilo »Narodovo« sobotno poročilo o odklonjenih podporah med občinstvo. Ljudje so zdaj spoznali, da obstrukcija ni šala, nego prava nesreča za deželo in tisti, ki so še pred kratkim podpisovali zaupnice črnim ljudskim škodljivcem, dvigajo sedaj pesti in kolnejo to izdajalsko stranko.

Med tiste zadeve, katerih rešitev je vsled klerikalne obstrukcije za dolgo časa odložena, je tudi kmetska stanovska organizacija. Odložitev te zadeve je morda še večja nesreča za kmetijstvo, kakor odklonitev posamičnih podpor.

Klerikalci so nam več let razlagali, da je stanovska organizacija, ki naj bo zastopstvo kmetijskih koristij, najznamenitejšega pomena in ko je državni zbor naposled dolični zakon res sklenil, je izvadala med kmetsvalci velika radost. »Slovenec« tedaj ni mogel prehvaliti tega zakona in obetal je, da bo stanovska organizacija pri sklepanju nagodb in mednarodnih trgovskih pogodb lahko z velikim uspehom branila kmetske koristij.

V državnem zboru sklenjeni zakon pa je le okvir, in je deželni zbor poklican, ta okvir spopolniti. Šele kadar se to zgodi, zamore kmetska stanovska organizacija stopiti v življenje.

Ker pride avstro-ograka nagoda že na jesen pred državnim zborom in ker bo tudi vprašanje o mednarodnih trgovskih pogodbah v kratkem pereče — saj je avtonomni carinski tarif že sestavljen, smo

vsi kmetsvalci trdno pričakovali, da pride vprašanje o naši stanovski organizaciji že letos v deželnem zboru na razpravo. Pričakovali smo to, kajti samo v tem slučaju je bilo upati, da bo mogla stanovska naša organizacija braniti korist kmetsvalcev pri nagodbi in trgovskih pogodbah.

Obrambne smo kravno potrebni. Vinška klavzula uničuje naše vinogradništvo, nagodba je vzrok, da kmetski pridelki nimajo cene in da se živinoreja ne more razviti. Kaj bo lahko vse storila krepka stanovska organizacija v tem oziru, je jasno, kakor beli dan.

Toda glej, tisti ljudje, ki so nam jih usili duhovniki za poslance, tisti ljudje, ki vedno tako sladko govore o svoji ljubezni do kmeta in vedno pridigujejo, kako so pripravljeni z vsemi silami zastopati kmetske koristij, ravno ti ljudje so s svojo obstrukcijo dosegli, da se deželni zbor poleg drugih stvari tudi s stanovsko organizacijo kmetsvalcev ni mogel pečati, da je tudi ta zadeva padla pod mizo.

Posledica tega bo, da kranjski kmetsvalci ravno tedaj ne bomo imeli zastopstva naših koristij, kosebo odločevalo o najvažnejših, upraviteljenskih v prašanjih kmetijstva, ravnotedaj, ko bi tako organizacijo najbolj potrebovali.

To je zasluga klerikalnih poslancev, ki so v svoji neskončni brezvestnosti deželni zbor razbili, namesto da bi v njem delali v korist svojih volilcev, v korist kmetskega stanu. S tem so klerikalci pokazali, da so pravi izdajalci kmetskih koristij. Če bi naš kmet ne bil tako grozovito neveden, da še svojih lastnih škodljivcev ne spozna, nagnal bi klerikalne poslance z bičem. Toda kmet je tak revez, da tudi sedaj ne spozna, da so ga klerikalci prevarili in jim v zahvalo za storjeno mu škodo izreka še zaupanje! »Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal« — pravi pregovor, našemu kmetu pa še Bog ne bo pomagal, ker je sam tako zaslepljen, da ne pozna svolih največjih sovražnikov.

in domačini kot jako prijetno šetališče ob morju.

Isti vladar je zgradil ob veliki luki tudi ladjedelnico, katera je dala Avstriji velike jadrenice na pr. »Adrijo« in velike vojne parnike n. pr. »Marijan«.

Odkar pa je postal Pulj avstrijski prvi vojni pristan in ko se je otvorila železnica na Reko (1875), ponehalo je tu veselo življenje in gradnja raznih brodov in danes nas tega časa spominjajo le še žalostne razvaline velikanskih skladis, ter mala filialka tvrdke Lazarus z Reke, ki gradi baš sedaj dva mala brodova in popravlja staro jadrenico.

Bližnja Reka je v tem oziru pač največ škodovala Kraljevici, ker oholi Madžarji delajo vsakovrstne zapreke in z vso silo preprečujejo, da se ne bi gradile ladije ob hrvaških obalah.

Kraljevico obiskujejo šele od nekako 1889. naprej tujci kot morsko kopel; vendar pa rase obisk rapidno od leta do leta, n. pr. 1889. leta 60 osob, leta 1892. že skoro 400 osob, leta 1891. pa 860 osob; do 22. julija letosnjega leta je pa prišlo v Kraljevico že okrog 450 osob, kar gotovo najbolj ugodno govorji za Kraljevico kot morsko kopališče.

LISTEK.

Kraljevica.

Črtica. Spisal dr. A. Kokalj.

(Konec.)

Župansko breme leži na ramah jako ljubeznivega načelnika g. Stjepana Poljica, ki se v družbi na vse strani uslužnega nadučitelja g. Juraja Turine briga vestno za vse potrebe mnogoštevilnih gostov.

Kraljevica ima tudi svojo, leta 1861. ustanovljeno »Čitaonicu«, katera nudi svojim članom in tujcem — poslednjim proti mali odškodnini 2 K za čas prebivanja — raznovrstno čitivo v veliki in jako hladni dvorani v novem poslopuj kraljeviške šole, ki leži tik morja.

Trgi in ulice nosijo skoro izključno imena slavnih Hrvatov kakor: Zrinjski trg, Zvonimirova ulica, Strossmayerova ulica, Preradovićeva ulica, Frankopanka itd.

Iz hvaležnosti je pa jedna ulica imenovana po Karlu VI., ki je zgradil leta 1728 okrog cele luke v dolžini kakih 2 km iz velikih kvadrov še danes precej dobro ohranjeni ká, katerega rabijo danes gostje

V Ljubljani, 29. julija. Revolte francoskih klerikalcev.

Ker je Combes trd in neomajen v izvrševanju kongregacijskih in šolskih zakonov, priejajo francoski klerikalci izgrede in demonstracije. Klerikalci so upali, da jih bo ščitil Loubet ter so se mu po svojih časopisih nekaj mesecev laskali na vse načine; ker to ni izdalo, so hotele aristokratke pridobiti Loubetovo gospo, a ta se v politiko seveda ne meša in jih niti sprejela ni. Zdaj so najeli klerikalci nekaj gospodskih postopačev in klativitezov, da razgrajajo po ulicah. Redovnice so se včinoma že vse udale ter so opustile šole. Razgrajati pa nekaterih redovnic ne puste iz šol, da delajo vladu težave. Delavstvo in proletarijat pa demonstrira proti klerikalcem. Vlada postopa mirno, taktno, a vendar energično. Najeti in plačani razgrajati ne opravijo ničesar ter bo v kratkem zopet vse mirno.

Iz Macedonije.

Turška oblastva se boje, da bi nastal v kakem okraju večji upor radi nečloveških grozovitosti, zato iščejo po hišah orožje in bandite ter zapirajo Bolgare in jih obsojajo v smrt. V zadnjem času se je govorilo tudi o zaroti proti življenju sultana, zato se je vršilo mnogo hišnih preiskav v Carigradu in po deželi. V topničarski šoli so se vaje z novimi topovi ustavile ter so dovoljene le s starimi, nerabnimi. Vojaškim gojencem se je pobralo orožje in streljivo. Namesto s puškami se vadijo s palicami. Več jih je bilo zaprtih. Baje se zgodovina ne poučuje več; gojenci morajo znati le celo vrsto sultanov na pamet. Z dežele ne sme noben častnik v Carigrad. Knjige se sploh več ne tiskajo in cenzura časopisov je najstrožja. V Kruševem in v okoliških makedonskih vaseh je bilo mnogo oseb zaprtih. Prebivalstvo je obupano. V Lerinu in okolicu je položaj neznosen. Povsod nastopa turška policija kruto. V Ohridi je položaj kritičen. Nad 600 oboroženih Arnavtov se klati po okolini. Orožniki so brez moči, ker jih je premalo. V mestu, v Ohridi pa terorizira 200 Turkov že več mesecev vse prebivalstvo.

Vas Lektine je porušena, opulenja in upeljena. Tudi v vilajetu Bitolja je velika razburjenost. Arnavti ropajo kolikor le hočejo. V dolini Demir-Hassar so se vršili boji med vojaki in ustaši. Kmetje beže v gore. Vasi Terse, Banica in Ekimsu pri Lerinu so opustošene. Take žalostne vesti prihajajo iz vseh delov Macedonije. Ker ne store turška oblastva ničesar, da bi ščitila prebivalstvo, nego ga še mučijo in preganjajo, se je doslej mnogo mirnih oseb pridružilo ustašem. Macedonci so obupani, in če se kmalu položaj ne izboljša, se morajo dvigniti ter začeti boj za življenje ali smrt. »Manj strašna noč je v črni zemlji krilu kot so pod svetlim solncem sužni dnovia.«

Iz stradajoče Turčije.

Iz Carigrada poročajo dunajski »Information«: Pred strašno financialno krizo stojimo. Izsesani narod ne more plačati več. Kmetje so prisiljeni, prodajati svoja posestva za vsako ceno in vlada se nič ne obotavlja, oropati produktivni element imetka, samo da dobi svoje davke, dasravno ljudstvo ničesar več nima. Neki uradnik je rekel Armencu, ki ni mogel plačati davkov: »Prodaj svojo ženo!« In nikakih naravnih virov ni več, da se odpravi kriza. Posojilo je še edino sredstvo. Kmetijstvo in trgovina sta uničena; obrti sploh ni. Pravcati Babilon imamo. Že 600 let ne ve Turčija, kaj so dobre finance, kaj dobra politika. Vlada je nasilna, ki rajše narod brigantsko ropa, kakor da bi lojalno zahtevala, kar ji gre. Abdul Hamid je preštudiral macchiavellizem temeljito in ga vestno uporablja. Ker je narod propal, mu je vladati lahko. Vse, kar je za narod dobro, pobija ter je menda tudi civilizaciji sovražen. A bogat je, zato more doseči vse. Denar je njegova moč. Sultan ni popularen, da še ni padel, se mu je zahvaliti le — denarju, s katerim plačuje sam vojsko in svoje stražnike, svoje ovduhe in rablje. Da bi pridobil simpatije naroda in bi obrnil njegove misli drugam, zato si izmišlja razne senzacije. Sedaj se mnogo govorja in piše o prenovljenem ladijevju, kar naj dokaže, kako skrben je sultan za najvišje interese naroda. Turško

Do kopališča vodita dve poti, jedna ob morju mimo svetilnika, druga in krajša pa preseka poluotok »Oštro«; kako priljubljena je pa vožnja v čolnih iz Kraljevice do kopališča in narobe ter zelo cena, ker plača osoba za sedež 10 v, za cel čoln pa 40 v.

Ravno tako ceno je pa tudi kopanje v morju; za časovno neomejeno kopanje v morju, kopalno obleko, rjuho, brisalko, slamnik in kabino se plača samo 30 v.

Tudi stanovanja in hrana niso v Kraljevici draga, temveč ravno nasprotno.

Za kosilo in večerjo skupaj se plača v jado dobrih gostilnah kakor pri »Zvezdi«, »Zrinjskem«, »Narodni kavani«, »Mami Lizi« po 1·80 do 2 K na dan; soba z dvema posteljama v zasebnih hišah pa stane mesečno od 48–60 K, vendar se dobiva zasebno tudi sobo z jedno posteljo za manj časa proti plačilu 1 do 1·60 K na dan.

Rodbine pa dobe tudi stanovanje s kuhinjo, da si morejo same kuhati in to je posebno priporočati, ker bi marsikom in posebno otrokom na prvi mah morebiti ne ugajala nekoliko po laški kuhinji dišeča hrana po gostilnah.

Pitne sladke vode pa nima danes

ladijevje leži že četrto stoletje v luki zlatega roga in je nerabno. Popraviti se ne da, ker je gnilo in piravo. Mornarični minister in sultan si razdeljujeta mornarični budget za ženske in nezmerno življenje. Sultan se sploh boji vojnega ladijevja, ker je pomagalo vreči sultana Abdul Aziza. Zato se je tudi preselil na hrib v Yildiz, kamor ga ne dosežejo kroglice ladij. Mornarični minister se je dogovoril z genovsko tvrdko, da mu obije ladije namesto z jeklenimi pločami z železnimi. Zaračunil pa bo jeklene ploče in profit spravil v žep. A še toliko denarja ni, da bi se izvršila vsaj ta sleparja ministra, ki je največji tat v državi Alaha in Mohameda!

Najnovejše politične vesti.

Kongregacijske šole na Francoskem. Ministrstvo je dobilo poročilo, da so se v več kot petdesetih okrajih kongregacijski zavodi prostovoljno razpustili, ne da bi bilo treba oblastim postopati. — Solnograško visokošolsko društvo bo imelo svoj prvi občni zbor dne 2. in 3. avgusta v Solnogradu. — Vinska klavzula. Gleda vinske klavzule se predlaga pri obnovitvi trgovinske zvezne med Avstrijo in Italijo, naj bi se omejilo ono italijansko vino, ki se uvaža proti nižji carini, na gotovo kolino. S tem predlogom so tudi italijanski interesenti zadovoljni. — Revolucija na otoku Haiti se širi naglo po celi deželi. Začasna vlada je razpuščena. — Ministrska kriza v Srbiji se reši najbrže šele danes. Včeraj so imeli člani radikalnega vladnega kluba pri kralju sestanek. Po konferenci je podpredsednik skupščine Protić demisjoniral. — Španska kraljica-mati pride dne 4. avgusta v kopališče Baden pri Dunaju. — Pogajanja z Ogrsko. Dne 20. avgusta prideta bajě še enkrat avstrijski in ogrski ministrski predsednik v Ischl ter se bo vršil kronski svet, da se končno odloči o nagodbenem vprašanju. — Nemški cesar obišče ruskega carja med 6. in 8. avgustom ob priliki manevrov ruske mornarice. — Konzistorij se bo vršil zadnje dni meseca septembra, v katerem bo imenovan dunajski nuncij kardinalom. — Prva vseslovanska umetniška in industrijska razstava se vrši v Peterburgu leta 1904 pod protektoratom velikega kneza Aleksandra Mihajlovića.

Dopisi.

Iz radovljškega okraja. Treba je posvetiti par vrstic kot odgovor »Slovencu«, ki se v številki od zadnjega četrtega kar v dveh dopisih hudejo nad učitelji kranjskega in radovljškega okraja, kateri so podpisali nezaupnico tovarišu in deželnemu poslancu Jakliču. Stvar ni tako malovažna, kot jo hoče naslikati dopisnik, sicer bi molčal in nas pustil v miru.

Poslanec Jaklič je s tem, da se je udeležil obstrukcije v deželnem zboru, preprečil, da je ostala prošnja deželnega učiteljskega društva za zboljšanje plač — nerešena za negotov čas. Obenem pa je

Kraljevica nič ter se mora ista dovažati po morju iz Bakara; ta voda je tako okusna in stane liter 2 v.

Kakor se pa zatrjuje, dobila bode Kraljevica kmalu svoj vodovod, za katerega se hoče uporabiti v Bakaracu studenec »Jerun«; za tozadenvno vprašanje se baje zelo zanima sedanji ogulinski veliki župan, g. plem. Nikolić.

V Kraljevici so jako prijetni izprehodi ob morju; posebno lep je pa poluren izprehod v prijazno ribiško vas Bakarac koncem krasne doline Vinodol čez mal hribček, ki loči Kraljevico od Bakarca in iz katerega se uživa velelep razgled daleč po odprttem morju in po bakarskem zalivu notri do prijaznega mesta Bakarja, ki se vidi od tod, spenjač se od morja po bregu navzgor, kakor božične jaslice.

V Bakarcu dobi izletnik tudi prično, da vidi velezanimiv lov na tune, katerih meso (tunina) je jako priljubljena in okusna jed; nikar pa naj tukaj izletnik ne zamudi izpit stekleničico jako dobrega domačega vina in pojesti zelo pikantnega ovčjega sira.

Najlepši in seveda tudi najbolj po-gosti so pa izleti s parniki in jadrenicami

sam v »Slovencu« nas razčalil, ko je pratal, ali mi kujemo nezaupnice, ko smo že preveč globoko pogledali v čašo. To je konstatirala nezaupnica v prav mirnih besedah. Kdor jo je prebral, jo je lahko z mirnim srcem podpisal, ker je s svojim podpisom samo obsodil tistega, kateri dela zoper naše koristi in koristi našega stanu. Ni bilo treba pri agitaciji za podpise izgubljati mnogo besedi pri tovariših, kateri nepristransko opazujejo političko življenje in ne zajemajo svoje modrosti samo iz listov, ki so nam in našim težnjam nasproti. Malo razsodnosti torej kažejo, zlasti mlajše učiteljske moći, kateri sploh niso vedeli, čemu je treba podpisati. Javen protest v »Slovencu« zoper nezaupnico je nepotreben in brezmiseln. Pomen bi tak protest imel, ako bi bil dopisnik v naglici skoval zaupnico in jo tudi dal podpisati svojim privržencem. Sicer pa dvomim, da bi bil dopisnik med učitelji navzoč. On poje slavo Jakliču, ki se je potegnil za pravico zatiranih slojev, on kliče »živio« Jaklič, ki je stal ob obstrukciji z drugimi poslanci na strani našega naroda. Ne potegne pa se niti z eno besedico za naše lastne pravice in koristi in ne pove, da smo tudi mi radi preskomnih plač zatirani. (Saj je celo »Domoljub« priznal opravičnost naših prošenj.) Dvomim torej, da je dopis zrastel na učiteljskem zelniku in da dopisnik stoji v naših vrstah. Če pa je, pljuje v svojo lastno skledo.

Dopisnik privlači za lase tudi nadzornika Žumra na pozorišče. Pri konferenci smo se menili o strogo strokovnih šolskih stvareh. Pri kosilu pa je nadzornik slekel svojo uradno suknjo in je bil tovariš med tovariši. Nadzornik, ki je imel dovolj takta in politične razumnosti, da je tudi podpisal nezaupnico, je pokazal s tem svojim korakom, da se pridružuje učiteljstvu, katero obsoja svojega tovariša obstrukcionista Jakliča. Takt pa bi odrekli dotičnemu, ki je bajě glasno zaklical: »Živio, Jaklič! Konstatiram, da tega vskliku nobeden drugi ni slišal, kakor samo dopisnik, ki je pa bil odsonet.

Učitelj.

Rimski klerikalizem in še to in ono.

VII.

Vse, kar smo doslej pisali, je pravzaprav le uvod k razpravi o klerikalizmu. Bil je potreben, da se spozna, kako je postal mogoče, da se dandanes klerikalizem izdaja kot vera, dasi je sveta resnica, da je klerikalizem najhujši sovražnik in škodljivec vere.

Nimamo namena, začeti s to razpravo verski boj, kakor trde klerikali v svoji neskončni lažnivosti, pač pa z označenjem klerikalizma dokazati, da boj zoper klerikalizem ni še boj zoper vero in da občna korist zahteva boj zoper klerikalizem.

Ta boj ni od danes, nego traja že tisoč let. Prvi, ki je natančno spoznal razloček med klerikalizmom in med vero, je bil vernokatolički pesnik Dante. Različni narodi in različne države so vodile omjenjene boje. Klerikalizem je izgubil mnogo bitk, izgubil je — in to je največje — ves vpliv na razvoj kulture

po morju v Bakar, Reko, Opatijo, Pulj, okrog otoka Krka, v Sinj, Novi, Cerkvenico, Selce itd.

Vožnja se vrši le ob ugodnem vremenu in je silno cena; n. pr. je plačati za vožnjo iz Kraljevice v Opatijo in nazaj (nad 3 ure le vožnje na morju) le 1:20 K.

Kakor se more iz tega skromnega popisa posneti, je Kraljevica nedvomno v vsakem oziru priporočljivo morsko kopališče in ni se torej tudi čuditi, da je vsako leto več gostov; samo Slovencev in sicer po večini Ljubljjančanov nas je bilo gorenjega dne (22. julija 1902) okrog 20 in jih prihaja vsako leto več.

Saj se pa tudi v marsičem razlikuje Kraljevica prav ugodno od drugih morskih kopališč in posebno od Opatije, kjer mrgoli v tem času takozvanih 50 kr. — Madžarjev, ki ostentativno govore madžarski in žalijo s svojim »Protzenthum« oko drugih navadnih zemljyanov!

In takih elementov se dosedaj, hvala Bogu, pogreša v Kraljevici in to ni najmanjša prednost tega morskega kopališča. S to pripombo pa tudi skončujem svojo skromno črtico.

V Kraljevici, dne 23. julija. 1902.

— a udal se v svojo usodo še ni, ampak se prav v naših časih s podvojeno močjo bori za svoje gospodstvo. Seveda se narodi branijo. To vidimo pri nas, vidimo pri vseh v kulturi količkaj naprednih drugih narodih in zlasti na Francoskem. Vojna, ki jo vodi Francija danes proti klerikalizmu, je morda največja, kar jih je kdaj bilo, ker sega klerikalizmu do srca.

Kaj je klerikalizem? Naš odgovor na to se glasi:

Klerikalizem je posvetno-politični sistem, kiskrivač se pod plaščem vere in zlorabljoč vero v svoje namene, stremi po absolutnem gospodstvu cerkve v vseh posvetno-političnih in materialnih zadevah in ki zahteva za poglavjarja cerkve neomejeno gospodstvo nad vladarji, državami in narodi.

Kristusovi nauki.

Vsek narod, ki gre v boj zoper klerikalizem, si mora biti predvsem na jasen, kakšna je zveza med vero in med klerikalizmom.

Učili so nas vedno, da stoji katališka cerkev na naukih in izgledih Jezusa Kristusa, kakor jih obsegajo evangeliji. Dosledno temu je, da predvsem preičemo, kako se strinjajo nauki o posvetnem gospodstvu cerkve z nauki in izgledi Jezusa Kristusa. Če soglašajo ti nauki, potem je klerikalizem del religije, če pa ne soglašajo, potem je gotovo, da je klerikalizem nekristijanska primes Kristusovi veri. To je tako logično, da temu nič ne more ugovarjati.

Poglejmo torej v evangelij, da vidimo, kako stališče je zavzemal Izveličar glede posvetnih zadev. Kdor prebere evangelij, spozna hitro, da je ni zadeve, glede katere bi bil Kristus tako odločno odklanjal vsako vmešavanje, kakor glede posvetnih zadev. Štiri dogodbe iz Kristusovega življenja izpričujejo to posebno jasno.

Sveti pismo (Matevž 4, 8, Luka 4, 5) pripoveduje, da je »izkušnjavec« peljal Kristusa na zelo visoko goro, mu pokazal vsa kraljestva sveta in njih slavo in mu rekel, da mu da vse to, torej vse posvetno gospodstvo in bogastvo, če odpade od Boga. Z besedami »Poberi se, satane«, je Kristus spodil izkušnjavca. Kristus ni hotel imeti nič opravka s posvetnimi zadevami, njegov namen je bil, služiti samo Bogu.

Značilno je, da je Kristus to izjav storil koj v začetku svoje delavnosti. Brez dvoma je to storil na menoma, da pokaže svoj zgolj verski program.

Druga dogodba (Luka 12, 13, 14), ki se v raznih oblikah večkrat ponavlja, je naslednja: »Reče pa mu nekdo izmed ljudstva: Učenik, reci bratu mojemu, naj razdeli z menoj dedovino. On pa mu reče: Človek, kdo me je postavil za sodnika ali delilca med Vama?« Tu je Kristus kar najočitnejše pokazal, da ni njegov poklic, vtikati se v posvetne zadeve, v posvetne prepire in v pravosodje, in da neče s temi zadevami imeti opravka.

O tretji programatični in načelno najpomembnejši izjavi Kristusovi poročajo kar trije evangeliisti, Matevž, Marka in Luka. Sveti pismo pravi: »In pošljejo k njemu učence svoje s Herodovci, govoré: Učenik, vemo, da si pravičen in pot božjo v resnici udiš, in ti ni mar nobenega, ker ne gledaš ljudem na lice. Povej nam torej, kaj ti se zdi? Ali se sme dati cesarju davek ali ne? Jezus pa spozna njih zvijačo in reče: Kaj me izkušate, hinavci? Pokažite mi davkarski denar. In oni mu prineso denar. In reče jim: Čegava je ta podoba in napis? Reko mu: Cesareva. Tedaj jim reče: Dajte torej cesarju, kar cesarjega in Bogu, kar je božjega.« (Mat. 22, 16–21.)

Jasno in določno je tu Kristus izrekel nauk, ki naj bi postal vedno vodilno načelo v njegovi veri: da sta vera in država dve popolnoma ločeni zadevi, da naj bodo kristijani pokorni postavati države, v kateri žive, in da naj se vera ne meša s posvetnimi zadevami, ker nimajo nič skupnega.

Videli bomo še pozneje, kako nesramno je klerikalizem to jasno Kristusovo izjavo popačil.

Četrta dogodba se je primerila ob koncu Kristusovega življenja. Kristusa so njegovi sovražniki zatožili rimskega na mestniku, da hoče igrati politično ulogo posvetnega kralja. Slovesno ga je izprševal Pilat o tej obtožbi in slovesno je Kristus odgovoril: Moje kraljestvo ni s tega sveta; ko bi bilo moje kraljestvo s tega sveta, moji službeniki bi bili branili, da ne bi bil Judom izročen: Sedaj pa kraljestvo moje ni odtod.

Te štiri dogodbe pričajo pač popolnoma jasno, da je Kristus hotel biti le kralj v kraljestvu vere, kralj duš, da ni hotel o posvetnih in političnih stvareh ničesar slišati. Kar je v začetku svojega delovanja proglašil kot svoj program, kar je z nauki in izgledi potem

destikrat ponovil — kolikrat se je umaknil tistim Židom, ki so ga hoteli proglašiti kot posvetnega kralja — to je potrdil s svojo smrto; Kristus ni hotel vladati sveta v posvetnih rečeh, nego je to odbijal od sebe: »Poberi se, satan!« — »Kdo me je postavil za sodnika ali delilca med Vama?« — »Dajte cesarju kar je cesarjevega!« — »Moje kraljestvo ni s tega sveta.«

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. julija.

— **Protest okr. cestnega odbora radovljškega proti obstrukciji** se glasi: Okrajni cestni odbor radovljški je v svoji seji dne 26. julija t. l. sklenil, da odočno protestira proti divjanju političnih sleparjev, takoimenovanih katoliško narodnih poslancev v deželnem zboru kranjskem, ki so z nedostojno obstrukcijo preprečili redno delovanje te naše najvažnejše konporacije ter prizadeli s tem celi deželi neprecenljivo gospodarsko škodo, katere škode bode v občutni meri deležen tudi podpisani cestni odbor, ker bodo izostale podpore in dovoljenja za različne zgradbe. Podpisani obžalujejo, da se nekaterim koristolovnim, oziroma abnormalno častilakom, sicer pa brezčutnim ljudem na ljubo dela davkopalčevalem tako ogromna gospodarska škoda. Okrajni cestni odbor radovljški, dne 26. julija 1902. Tomaž Šusteršič m. p.; J. Čop m. p.; Ivan Janc m. p.; Luka Grile m. p.; Ivan Zark m. p.; Anton Pogačnik m. p.; Anton Pezdič m. p. —

Pripomba: Ta protest se je seveda zabeležil tudi v zapisniku in zapisnik je podpisal tudi župan iz Krope, gosp. Luka Hafner, odhornik »katoliškega političnega društva« ter je pristavl svojemu podpisu iz previdnosti opazko: »v cestnih zadevah«. No, nam ni prav čisto nič ležče na tem, ali g. Hafner naš protest podpiše ali ne, pač pa mimogrede lahko opomnimo, da »žebljarska zadružna v Kropi«, katere član je tudi ondotni gosp župnik, uživa tudi deželne in državne podpore in bode vsled obstrukcije morebiti tudi morala malo počakati na denarce. Tako je, kroparski **župan!** No, morebiti bode »zadrugi« za ta čas posodil brezobrestno kakšne tisočake — poslane Pogačnik!?

— **Kaplan Nadrah zopet zavavlja.** Iz šentjakobske fare se nam piše: V nedeljo je imel v naši fari znani kaplan Nadrah pridigo. Ljudje so se njenih neslanih pridig že tako naveličali, da jo hitro odkurijo iz cerkve, čim stopi Nadrah na prižnico. Tudi včeraj ni bilo skoro nič moških pri njegovi pridigi. »Ofer« je prav malo časa trajal in je letos veliko manj vrgel kakor druga leta. To je sad Nadrahovih hujskarij. Tudi včeraj je Nadrah zabavljal, kar se je dalo in s prižnico priporočal brošuro »Liberalna vera« in »Slovenca«. Če bi pa kdo rekel, da s prižnico agitira, bi Nadrah seveda ogorčeno protestiral. Jedno je pa Nadrah dobro pogodil. Rekel je, da bi dandanes še tretjina kristijanov ne šla v smrt za vero. To je resnica, resnica pa je tudi, da bi med tistimi, ki bi celo smrt storili za vero, ne bilo prav nobenega duhovnika.

— **Ljudski shod v Šmarju pri Jelšah** se vrši vendarle prihodno nedeljo, a ne po programu mariborskih rdečkarjev in dr. Ploja, nego po programu, ki ga je pripravljalni odbor prvotno določil, to se pravi: govor nadučitelja Strmška ne izostane. Govorili bodo: pravnik Kukovec o slovenskem vsečilišču, nadučitelji Strmšek o narodnem šolstvu, posl. dr. Ploj o političnem položaju. Značaj shoda bo izključno kulturno slovenski.

— **Šolske razmere v Šiški.** Izvzemši Ljubljano ima le Idrija par sto prebivalcev več, kakor Spodnja Šiška, (2808) in ta velika občina, še združena z Zgornjo Šiško, broječa skupno nad 4000 prebivalcev, ki plačajo nad 40.000 kron direktnega davka, — ima mesto 5 razredne šole le trir

loma z golj nemške šole. Stariši, že leči svojcem boljšega pouka, kakor ga nudi trorazrednica, bili so prisiljeni in opravičeni, otrokom poiskati v Ljubljani tega, kar domača šola ni zamogla dati. Ta pripomoček je bil do sedaj dovoljen, v prihodnje bo pa sprejem okoliških otrok vsled sklepa mestnega šolskega sveta zabranjen. Že prihodnjo jesen tedaj nijeden šolar iz Šiške na novo v ljubljanske šole ne sme! — Kaj pa bo? Kam z učenci, ki so godni za četrti razred, ako tega v Šiški ne bo? — Sveta dolžnost deželne in cesarske oblasti je, nemudoma potrebitno odrediti, da se otvori s početkom šolskega leta v Šiški četrti razred, in ne glede na to, je li v šolskem poslopiji prostora ali ne — za silo zadošča vsaka dovolj velika in svetla soba — in tudi brez ozira na one sile, katere so dosedaj zavirale organizacijo šole. Čakati, da bi se občini Spodnja in Zgornja Šiška na obstoječi dualistični podlagi v šolskem vprašanju zložili, nikakor ne kaže. Razširjava šole v Šiški se vleče kakor morska kača od 1. 1893. Bilo je več ogledov, izdelali so se načrti in proračuni — vse je že bilo, le — zjednjena ne. — Šolski voz, vprezen spred in zad, ostal je nepremičen in bo ostal — na veliko škodo napredajoče mladine in starišev, v nečast velike občine — aka šolske više in najviše oblasti kategorično ne nastopijo in pospešijo ločitev nesrečnega zakona med Spodnjo in Zgornjo Šiško. Naj Zgornja Šiška, ki ima pravico do Bitenčeve ustanove, le če ima lastno šolo, si tako postavi, kjer kaže. Spodnja Šiška pa naj zida na vasi obširno šolo, v kateri bo prostora za 5 razrednico in obrtno šolo itd. Danes pa je akutne važnosti: štirirazrednica! Te do septembra ne ustanoviti bilo bi, z ozirom na okoliščine: zanemarjenje dolžnosti!

Nemška pevska slavnost v Gradcu. Piše se nam iz Grada: Že od predvčerajnjega sem obhaja pri nas najekstremnejši veliko-nemški nacionalizem pravcate orgije. Zveza nemških pevskih društev obhaja namreč te dni tukaj svojo šesto veliko slavnost. Gotovi nemški listi so si že delj časa ante festum na vso moč prizadevali dokazati »nedolžnic značaj te slavnosti, da bi si pridobili »gotove« kroge za stafazo in to se jim je deloma tudi posrečilo. Toda vojno ministrstvo je imelo to pot izredno »ostre« oči in je prepovedalo vojaštvu vdeležiti se slavnosti. Pogajanja radi sodelovanja vojaških godb so se tudi razbila. In res, kar je moral vsak pameten človek pričakovati pri napis, se je zgodilo. Vsa slavnost se vrši v najfanatičnejšem vsenemškem duhu. Vse, kar leže in gre, mlado in staro graško prebivalstvo kar nori in rjove samega besnega nacionalizma. Tu se je zopet enkrat pokazalo, kako moč do priprstega ljudstva ima časopisje. Gradičani, ki so tako materialni egoistični ljudje, da bi iskal jednakih lahko z lučjo po svetu, so se dali brezmejno nahujskati za vsenemške demonstracije toliko laglje, ker je ta slavnost prinesla v mesto veliko denarja. Došlo je 18000 pevcev in kakih 60000 tujcev — v mestu ostane torej kakih 3 milijonov kron! Da ni manjkalno panjermanskih izrazov in klicev na vseh koncih v krajih, to se po sebi razume. Saj je bila skoraj cela Veliko-Nemčija zastopana v Gradcu. V sprevodu smo opazili mnogo — državnih uradnikov, kar smo pa — tudi pričakovali. Kaj pa mislite, državni uradnik in oficir, to je velik razloček! Sicer pa uradnikom že ni toliko zameriti, da so dali duška svojim nacionalnim stristem, če so celo nekatera cesarska poslopja izobesila zastave! Tako obe gimbizji; s poslopja c. k. obrtno šole pa je visela mogočna »frankfurtarca«. Vojaška oblast je, ko se je šlo za sodelovanje vojaških godb, zahtevala, da se frankfurter ne sme razobesiti — c. k. šolska oblastva jih pa sam razobešajo. Kaj bode visoka vlada, ki je v prvi vrsti kriva, da se je popel všenemški fanatizem v Gradcu do take višine, te dni še doživel, si lahko predstavljamo. Že na komerzu v soboto zvečer je župan dr. Graf v prvi vrsti napil — nemškemu cesarju. Klavrn uologo igrajo pri vsej tej komediji — klerikalci. Reveži morajo marsikako grenko pogoltniti, pa jim ven dar ne kaže drugega, nego pridno ubirati nemškonacionalne strune in izvrstno haj-

lati. Pa vsaj se gre za — gleet. V soboto zvečer so bili vsi farovži — iluminirani. Vsa župnišča so bila okrašena in razsvetljena, zlasti lepo župnišče v Gospodskih ulicah in celo na cerkvah so bile razobešene zastave. Pred nekaj leti je bilo to še popolnoma izključeno. Kdo bi bil še pred nekaj leti misil, da bo duhovščina sodelovala pri všenemški slavnosti! Danes vidimo to na svoje oči. A če se vprašamo, kaj je vzrok tej premembri, leži odgovor na dlani. Gibanje »Proč od Rim« je prisililo nemške klerikalce, da so postali narodni!

Pouk za obrtnike. Naučno ministrstvo je odobrilo program glede prirejevanja obrtnopoučnih tečajev na raznih krajin dežele in v to svrhu nakanalo primeren pavšalni zneselek. Rečeni program je sestavilo ravnateljstvo tukajnjih umetno-obrtnih strokovnih šol in se je izvršitev poverila gg. ravnatelju Šubicu, in učiteljem Tratniku in Baranu.

Za dramatično šolo se je oglasilo 18 učencev. Poučevanje se začne 1. avgusta t. l. v mali dvorani v deželnem gledališču.

Iz beneške Slovenije. Poroča se, da sta bila pri provincialnih volitvah v Vidmu (Udine) izvoljena dva Slovence, profesor Trinko in notar Kukovec.

Umor? V Vidmu pri Krškem je umrl bivši ravnatelj tržaške tovarne za riž g. Alojzij Ribesell in sicer vsled zatruljenja. Sodišče je artovalo njegovo ženo, rojeno Levičarjevo, ker leti nanj sum, da je možu zavdala.

Požar. Minoli teden so zapalili otroci v Šambijah šupo posestniku Kopinu. Šupa in hlev sta do cela pogorela.

Nesreča. V ponedeljek ubil se je pod Šambijami pri Trnovem trgovec z lesom, znan z imenom »Črni Jože« iz Rupe. Splašili so se mu konji, padal je raz voz in se ubil.

Veliko poneverjenje. Minoli teden je nenadoma izginil sodni official in jetniščar na Žabjeku Vinko Šorn. Splošno se je mislilo, da je v hipu duševne zmedenosti zapustil svojo službo, da se pa že zopet vrne. Tako so sodili tudi Šornovi predpostavljeni, ki so bili sploh mnenja, da je Šorn vsled smrti svoje žene postal melanholičen, in sicer tako, da je včasih napravil utis, kakor da ni več zdrave pameti. Sedaj seveda se ve, da je bila ta melanholija — le strah. Šorn se je bal, da pridejo na dan njegova poneverjenja. Samo če bi bil avanziral, bi bil mogel prikriti storjene nerednosti. Pred kratkim je izvedel, da ni avanziral, da je postal oskrbnik drug uradnik in v tem trenotku je bilo tudi gotovo, da se poneverjenja razkrijejo, čim nastopi novi oskrbnik svojo službo. Šorn je pobegnil. Kakor rečeno, tudi njegovi predpostavljeni niso slutili nič zlega, dokler ni revizija dognala, da je Šorn poneveril okrog 11.000 K uradnega denarja. Šorn se zdaj policijsko zasleduje.

Mestni policijski stražnik Fr. Stante je artoval nekega okrog 30 let starega človeka, ki je z denarjem delal zelo razkošno. Samo za en popoldne je plačal izvozku 30 K. Nakaricam je dajal dobre napitnine ter jim kupoval dragocenosti. Aretovanec pravi, da ne pove, kdo je, ako se mu tudi odreže glavo. Ima pri sebi okrog 4000 K denarja, za katerega pravi, da ni njegov, toda izvedel pa da ne bode nihče, čegav je. Pravi, da ima tudi nekje družino. Govori dobro laško in nekoliko nemško v laškem narečju. Sumi se, da je moral izvršiti kje kak zločin, ker je sicer povsem normalen. Nakupil si je tudi že tukaj vso novo obleko.

Most gorel. Danes ponoči je policijski stražnik zapazil ogenj na Sv. Jakoba mostu. Počila je bila plinova cev in je najbrže kak mimoidoči vrgel tja pričigano užigalico, kar je provzročilo, da je začelo goreti. Požarna brama je ogenj pogasila. Obžale sta se bili že dve deski in bi bila gotovo nevarnost za most, ako bi se ogenj ne bil o pravem času pogasil.

Tatvina. Kakor smo pred kratkim poročali, je bil ukrašel nekemu hlapu pes uro in jo zakopal. Hlapec je bil dobil uro nazaj — toda le za kratek čas. Včeraj, ko je šel k obedu, je bil zopet pustil uro v sobi v telovniku. Med tem časom se pa

priklati neki postopač in mu jo ukrade. »Ji je že namenjeno«, je rekel hlapec, ko jo je pogrešil. Policia je tatu že na sledu.

Nesreča. Ivan Benedek, 55 let star delavec iz Bukovice, okraj Škofova Loka, je dne 28. t. m. na Dobrovi padel v jamo, ko so gasili apno. Opekel se je na nogi in roki kakor tudi na eni strani života. Prepeljali so ga v deželno bolnico.

Tepež. Ivan Matičič in Anton Zupan sta pila pri »Bavarskem dvoru« in se nekaj sprekla. Ko je šel Matičič vun, je prišel Zupan na njim in ga po nosu takoj udaril z neko ostrino, da ga je težko telesno poškodoval.

Aretovan je bil I. T., ker je oskrnul neko mlado dekle.

V Ameriko se je včeraj odpeljal z južnega kolodvora 46 oseb.

Izgubila je Marija Kosec zlatozensko uro z verižico, v vrednosti 60 K.

*** Najnovejše novice.** Kolera v Mandžuriji. Od 18. do 23. t. m. je zbolelo za kolero 143 Rusov in 340 Kitajcev; umrlo je 106 Rusov in 276 Kitajcev. — Dva čolna skupaj trčila sta pri Allendorfu. Dvajset oseb je padlo v vodo, izmed teh jih je utonilo devet. — Oder se je podrl pri stavbi »Poli teama« v Tridentu. Pet delavcev se je ubilo. — Štrajk poljskih delavcev v vzhodni Galiciji se nadaljuje. Orožniki morajo večkrat streljati, ker napadajo štrajkujoči posestva ter pustošijo setve. — Dva turista sta ponesrečila v bližini Regensburga. Realnega profesorja Kreutherja je namreč vrh gore zadela kap, kar je njegovega spremeljavalca, asistenta, jako prestrašilo, da se je zvalil črez skalo ter se ubil. — Cigan i so ubili v Lučah na Ogrskem krčmarja Dioszegija v njegovi hiši. — Huda nevihta je razsajala predvčerajnjem ob Reni. V Kolinu je letela opeka na ulico s tako silo, da je bilo več oseb ranjenih.

Društva.

Cítalnica v Ribnici priredi s sodelovanjem ženske in moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, gasilnega društva, bicikliškega in tamburaškega kluba v korist družbe sv. Cirila in Metoda dne 3. avgusta t. l. veliko ljudsko veselico na Ugarju, četrtek ure hoda iz Ribnice. Posebna vabila se ne izdajo.

Ustanovni občni zbor akademičnega ferijalne društva »Adrija« bo v Gorici dne 9. avgusta t. l. ob 8^{1/2} uri dopoludne v dvorani Goriške čitalnice s sledenim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika pripravljalnega odbora. 2. Poročilo pripravljalnega odbora. 3. Vpisovanje članov. 4. Volitev: a) predsednika, b) 4 odbornikov in 2 namestnikov, c) 2 preglednikov. 5. Slučajnosti. — Gostje dobrodošli!

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 29. julija. »Politische Corr.« javlja, da je glavno zborovanje macedonskega odbora sklicano na dan 2. avgusta. — Velesile vplivajo, da bi bolgarska vlada shod prepovedala, ker se je batil, da bi shod mogel provzročiti v Macedoniji ustajo.

Praga 29. julija. Češki deželni zbor je včeraj dognal proračunsko razpravo in izvolil deželni odbor, potem pa je bilo zasedanje preloženo.

Lvov 29. julija. Štrajk kmetijskih delavcev se razširja čedalje bolj in zadobiva čedalje nevarnejši značaj. V raznih krajih je prišlo že do bojev z orožniki in so orožniki streljali. Oficialna poročila pravijo samo, da je bilo več oseb ranjenih, to pa se trdi, da je bilo tudi več ubitih. Ponekod so štrajkujoči kmetijski delavci užgali graščinske skednje in shrambe in napadajo povsod s tujih krajev poklicane delavce.

Lvov 29. julija. Položaj je postal tako nevaren, da pošilja vlada z vseh strani vojaštvo v okraje, kjer štrajkajo kmetijski delavci. Ako se položaj ne zboljša, razglasiti vlada v dotednih okrajih ob sedno stanje.

Bruselj 29. julija. Belgijski klerikalci vabijo tiste francoske nune, katerim je vlada zaprla šole, k sebi, da bi nune ostale blizu francoske meje in mogle od tod razvijati politično agitacijo po Franciji. Klerikalni princ Chimay je vzel 30 nun k sebi, bivši klerikalni ministrski predsednik tudi nekaj in agitira se, da bi ta izgled posnemali tudi drugi klerikalci.

Narodno gospodarstvo. Deželna zveza kranjskih obrtnih zadrug.

(Dalej.)

Iz namena zveze je razvidno, da ima občiren in hvalevreden delokrog, zlasti bode imela zveza hvaležen posel, če si ji bode posrečilo obrtnike in pa obrtni zadruge na Kranjskem organizirati. Obrtni zadrugi na Kranjskem je približno 40, toda tudi malokatera se poslužuje svojih pravic in dolžnosti.

Jako pomanjkljivo pri obrtnih zadrugah je knjigovodstvo; po dve zadruge ne vodita knjige jednak, zapisniki članov in pripadnikov se vodijo tako različno, in uporabljanje raznih tiskovin, pravilnih potnic za vplačevanje sprejemnine itd. je osobito težko dobiti, torej če stori zveza to, da vpelje zadrugam jednako knjigovodstvo in priskrbti druge potrebne tiskovine, bo že storila, kako važen in hvalevreden korak.

Kar se pa tiče pospeševanja obrtnih izobrazbajevajencev, pomočnikov in obrtnikov, zlasti v strokovnem pouku, bo imela zveza, kako težaven posel.

Predvsem bi bilo skrbeti zato, da bi zadruge s pomočjo državne in deželne subvencije ustanovljale zadružne strokovne šole, katere bi pa morale biti za vsako obrt posebej, in v katerih bi se temeljito poučevalo take predmete, kateri k dotednu nemu obrtu spadajo.

Sedanje obrtno-nadaljevalne šole za obrtne vajence, so za posamezne obrtnike pomanjkljive in to radi tega, ker se vajenci vseh obrtov uče jednak predmet, kar posamezni celo nikdar ne rabijo. Nasprotno bi se pa vajenci v zadružnih strokovnih šolah faktično učili tega, kar neobhodno potrebujejo za svoj poklic, in kar jim sedaj pri istemu primanjkuje, to je temeljite strokovne izobrazbe.

Če bi se začele take šole ustanovljati, bi bilo treba predvsem, da se kolektivne zadruge razpustijo in da se ustanove za vsako okrajno glavarstvo strokovne zadruge, in sicer za krojače, črevljarje, mizarje itd. posebej, za posamezne obrte, kakor za dimnikarje, brivce, izdelovalce sodavice itd., katerih je v vsakem okraju po eden ali dva, pa naj bi se ustanovile deželne zadruge s sedežem v Ljubljani. Preosnovno kolektivne zadruge za strokovne zadruge po okrajnih glavarstvih bi bilo tudi priporočati iz raznih drugih razlogov.

Sedanje kolektivne zadruge imajo po 300—500 članov, kar povzročuje zadružnemu načelstvu ogromno dela, in vsled tega se ne more misliti na plodonosno in za člane koristno delovanje. (Dalej prih.)

Poslano.*

V včerajnjem »Slovencu« čitam svoje ime v uvodnem članku. Gospod fajmošter Mrak so namreč danes teden na Jesenicah pravili svojim ovcam (nemško torej: Schafen), kakor je krstil ravnatom in ravno takrat dr. Žlindra sebe in klerikalce), da mi je 78 Brezničan zagromel, da naj ostanem v Mostah — pri fanirjih in da sem sem se po deželnozborskih volitvah grozno jezil.

Sicer mi je — ravnodušno povedano — popolnoma vsejedno, kaj se na takih ovčjih shodih govorja in sklepa, ker sem prepričan, da se fanatismus in sleparjenje nerazsodne mase ne bode obdržalo. Te ovce in njih veliki koštruni s takim ravnjanjem počasi, pa sigurno sami sebi grob kopljajo.

Revež je le kmet in pa nevedni delavec, ki se dasta slepiti. Pa bodeta tudi dva počasi odprla oči in to tem preje, čim bolj bodo »gospodje« na tak način »delavnik«.

Ovčje shode torej zaradi mene le pridno prirejajo!

Pač pa moram resnici in napredni stranki na ljubo konstatirati, da se po deželnozborskih volitvah nisem prav čisto nič jezik, ker sem vendar še naprej pozitivno vedel, da ne budem dobil niti jedne tretjine glasov! Saj sem vendar že pred volitvami nekje pisal, da je poslancem izvoljen tudi škofov cilinder, ako njegov trmasti lastnik tako hoče.

Danes sem istotako še prepričan, da bodo kmetje na glasovnico zapisali na

Borzna poročila.

Dunajska borza

dné 28. julija 1902.

Skupni državni dolg v notah	101.88
Skupni državni dolg v srebru	101.65
Avtrijska zlata renta	121.70
Avtrijska kronška renta 4%	99.80
Ogrska zlata renta 4%	121.30
Ogrska kronška renta 4%	97.90
Avtro-ogrške bančne delnice	1597-
Kreditne delnice	878-
London vista	239.671-
Nemški državni bankovci za 100 mark	117-
20 mark	23.40
20 frankov	19.05
Italijanski bankovci	94-
C. kr. cekini	11.26

Žitne cene v Budimpešti

dné 29. julija 1902.

Termin.

Pšenica za oktober	za 50 kg K 6.65
" april 1902	6.99
Rž " oktober	5.78
Koruza " avgust	4.63
" maj 1902	4.80
Oves " oktober	5.25

Efektiv.

15 vinarjev cene je.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. julija: Jakob Tavčar, branjevec, 82 let, Kolodvorska ulica št. 37, ostarelost. — Marjeta Mavc, delavka, 44 let, Reber št. 9, org. srčna hiba. — Ivan Sluga, posestnik, 57 let, Karolinska zemlja, št. 13, pljučna zabuhina.

Dne 26. julija: Jožefa Erjavček, gostija, 64 let, Radeckega cesta št. 11, rak. — Fran Lamovc, prodajalec obuva, 74 let, Prečne ulice št. 3, ostarelost. — Marija Novak, delavka, 48 let, Cesta v mestni log št. 15, srčna hiba.

Dne 27. julija: Franja Kompare, davčnega adjunkta žena, 25 let, Tržaška cesta št. 45, se je otrovala.

Dne 28. julija: Valentin Vončina, 19 let, klepar, 19 let, Sv. Petra nasip št. 65, jetika. — Karol Marinko, gostač, 22 let, Valvazorjev trg št. 5, otrpenje pljuč na kataru.

V deželnih boinic:

Dne 26. julija: Polona Demšar, dinarica, 60 let, srčna hiba.

Dne 27. julija: Barbara Perr, kajžarjeva žena, 62 let, ostarelost. — Ivan Korbar, delavec, 77 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306.2 m. Srednji kračni tikak 786.0 mm.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Predavanja v št. urab.
28.	9. zvečer	741.2	15.4	sl. svzvod	oblačno	100 mm.
29.	7. zjutraj	742.7	14.9	sl. svzvod	sk. oblač.	—
.	2. popol.	741.4	20.9	sr. jvzvod	del. oblač.	—

Sredočna včerajšnja temperatura 16.9°, normala: 19.9°.

Razno pohištvo

se po ceni preda.

Resiljeva cesta 9 (Fuxova hiša).

Vpraša se pri hišniku. (1762-2)

Št. 549.

Razpis službe.

Pri okrajni hranilnici v Slovenjem gradu je popolnit

službo 2. uradnika

z letno plačjo 1600 kron ter s pravico do 5 dokladov, vsaka po 200 kron.

Neozenjenim se podeli tudi prosto stanovanje v hranilnem poslopu.

Služba se odda najprej provizorično za eno leto; po preteklu enega leta pa definitivno, ako se je ista povoljno opravljala, in sicer s pravico do pokojnine po dotednih naredbah hranilnice.

Zahteva se popolno znanje obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi, nadalje dokaz izvezbanosti v manipulaciji in računstvu, ki se potrebuje pri hranilnem poslopu.

Vložiti je tudi kavcije 1000 kron.

Prosilci naj pošiljajo svoje s prilogami primerno opremljene prošnje podpisanimu ravnateljstvu

do 15. avgusta 1902.

V prošnjah se naj tudi določno izjavijo, kdaj zamorejo nastopiti službo.

Pavnateljstvo okrajne hranilnice v Slovenjem gradu

dné 22. julija 1902.

Dr. Albin Kapus

odvetnik v Ljubljani

naznanja, da se nahaja od 27. julija t. l. naprej njegova

odvetniška pisarna

v Kolodvorskih ulicah št. 35 v hiši gosp.

Leopolda Blumauerja. (1770-3)

Izšla je brošura:

Obstrukcija v deželnem zboru

ter se dobiva

v „Narodni tiskarni“ v Ljubljani.

Cena 20 vin., po pošti 24 vin., 100 komadov 10 krov.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1902. leta.

Odred iz Ljubljane j. č. kol. Proga čea

Trib. Ob 12. ur 24 m po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čea Selzthal v Aussee, Solnograd, čea Klein-Reisling v Steyr, v Linc, na Dunaj čea Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čea Selzthal v Solnograd, Inomost, čea Klein-Reisling v Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francovce vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čea Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoludne osobni vlak v Trbiž, Beljak, v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čea Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čea Klein-Reisling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine var, Heb, Francovce vari, Karlove var, Prago, Lipsko, na Dunaj ob Amstetten, čea Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čea Selzthal, Dunaj, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoludne istotako, ob 7. uri 08 m zvečer v Novemestu, Kočevje. — **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga** iz Trbiža. Ob 3. ur 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čea Amstetten in Monakovo (Monakovo-Ljubljana direktni vozovi I. in II. razreda), Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovca, Beljaka, Ob 7. ur 12 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, — Ob 11. ur 16 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čea Amstetten, iz Lipska, Karlovih varov, Heb, Marijineh varov, Plzna, Budejvice, Linc, Ljubno, Beljaka, Celovca, Pontabla, čea Selzthal iz Inomosta. **Proga** iz Novega mesta in Kočevja. — Osobni vlaki: Ob 8. ur 44 m zjutraj z Dunaja, iz Lipskega, Prague, Francovih varov, Karlovih varov, Heb, Marijineh varov, Plzna, Budejvice, Linc, Ljubno, Beljaka, Celovca, Pontabla, čea Selzthal iz Inomosta. **Proga** iz Novega mesta in Kočevja. — Osobni vlaki: Ob 8. ur 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 4. ur 52 m popoludne iz Straže Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. ur 35 m zvečer, istotako. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 4. ur 28 m zjutraj, ob 2. ur 5 m popoludne, ob 3. ur 60 m in ob 10. ur 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 6. ur 49 m zjutraj, ob 11. ur 6 m dopoldne, ob 6. ur 10 m in ob 9. ur 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je krajjevemu času v Ljubljani za 2 minute spred.

Zapleme rešena brošura doktorja

Franka Potočnjaka pod naslovom

„Iz zemlje

bezpravja i demoralizacije

ili

kraljev namjestnik – prosta

vara‘ica“

se dobiva v hrvatskem in nemškem jeziku pri

knjigotržcu L. Schwentnerju v Ljubljani. S posti-

nino 50 h. (1752-2)

v pritliju, posebno pripravnih za pisarne,

s 3 in 4 sobami je oddati s 1. novembrom

v novi Pogačnikovi hiši v Cigaletovih

ulicah št. 3, tik justične palače. (1754-2)

Več stanovanj

v pritliju, posebno pripravnih za pisarne,

s 3 in 4 sobami je oddati s 1. novembrom

v novi Pogačnikovi hiši v Cigaletovih

ulicah št. 3, tik justične palače. (1754-2)

Več se izve istotam od 1-1/3 ure.

Spreten deček

13 do 14 let star, kateri ima veselje do

trgovine, sprejme se v pouk takoj pri

Antonu Zure-u (1782-1)

trgovina mešanega blaga v Črnomlju.

Mizarska zadruga v Solkanu

razpisuje

mesto knjigovodje

s takojšnjim vstopom. Plača po dogovoru.

Prošnje naj se pošiljajo naravnost zadrugi.

(1755-2)

Načelstvo.

Špage vsake vrste

domačega in tovarniškega izdelka, kakor tudi za

vrče vezati, **sirovega konca**, po-

nuja samo za preprodajalce ali večje odjemalce

Ivan Kordik

trgovina galanterije in drobnine na debelo

in drobno (1457-6)

Ljubljana, Prešernove ulice št. 10-14.

Mizarska zadruga v Solkanu

sprejme več

stavbenih mizarje